



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 299/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Илић адвокат из ..., против тужене „КОМЕРЦИЈАЛНЕ БАНКЕ“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Нишу и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Нишу.

Образложење

Тужилац је дана 09.12.2020. године поднео тужбу Основном суду у Нишу, за утврђење ништавости одредбе члана 6. става 1. Уговора о динарском кредиту за рефинансирање без девизне клаузуле број ... од 27.09.2013. године којом је тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 7.000,00 динара, на име стицања без основа, са законском затезном каматом од 27.09.2011. године.

Основни суд у Нишу је донео решење П 10088/20 од 06.01.2021. године, којим се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и списе доставио Првом основном суду у Београду, а у вези приговора који је истакла тужена.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и уз пропратни акт П 11921/21 од 07.05.2021. године, доставио је списе Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/20) Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Нишу, чију месну надлежност је тужилац, на коме је било право избора месно надлежног суда и засновао подношењем тужбе и на чијем подручју се налази огранак тужене.

Одредбом члана 38. ЗПП прописано је да се тужба подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије прописано, а одредбом члана 40. став 2.

истог закона прописано је да је за суђење у споровима против правних лица опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Одредбом члана 54. истог Закона прописано је да је за суђење у споровима против правног лица које има огранак изван свог седишта, ако спор произлази из правног односа тог огранка, поред суда опште месне надлежности, надлежан и суд на чијем се подручју налази тај огранак.

Када за одређене врсте спорова одредбама Закона о парничном поступку није предвиђена искључива месна надлежност неког суда, као у конкретном случају, већ је предвиђена могућност покретања парнице или пред судом опште месне надлежности или код другог одређеног суда (посебна изборна месна надлежност) тужилац врши избор месно надлежног суда подношењем тужбе једном од тих судова.

Применом напред цитираних законских одредби поред суда опште месне надлежности (према седишту туженог) месно је надлежан и суд на чијем подручју се налази огранак туженог правног лица изван његовог седишта, јер спор произлази из правног односа тог огранка са тужиоцем, ради чега је по оцени Врховног касационог суда за суђење у овој правној ствари месно надлежан Основни суд у Нишу, на чијем подручју се налази огранак туженог, а чију месну надлежност је тужилац засновао подношењем тужбе.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је применом члана 22. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић